

Κάλεσμα σε Γενική Συνέλευση

Τα σύκα, σύκα και τα σκάφη, σκάφη!

Πανηγυρική ατμόσφαιρα επικρατεί από την Παρασκευή στον ΔΟΛ, μετά την εξαγγελία των νέων μέτρων σωτηρίας του οργανισμού. Ο ενθουσιασμός δεν κρύβεται σε όλους τους ορόφους της Μιχαλακοπούλου όπου συντάκτες, τεχνικοί και διοικητικοί αγκαλιασμένοι και ψέλνοντας -σε ζωντανή μετάδοση από το ΒΗΜΑ FM- ύμνους στη σοφή εργοδοσία, αποχαιρετούσαμε τους απολυμένους συναδέλφους μας, καθώς αυτοί έσπευδαν στο λογιστήριο για να μας (ξανα)σώσουν. Περιχαρείς, συγκινημένοι από τις επευφημίες, 22 ακόμη εργαζόμενοι όλων των ειδικοτήτων έσπευσαν στον δεύτερο όροφο για να πάρουν τις αποζημιώσεις τους και να συμβάλλουν με αυτόν τον τρόπο στην διάσωση των υπολοίπων, και ιδιαίτερα των ηγετικών στελεχών, που τους αποχαιρετούσαν κλαίγοντας από ενθουσιασμό με φράσεις όπως «Αντίο και να μην μας γράφετε».

Ακόμα μεγαλύτερος ενθουσιασμός κυριάρχησε όταν έγινε γνωστό ότι το λογιστήριο βιαζόταν, λέει, να κλείσει αυθημερόν με τις απολύσεις του Σεπτέμβρη, ώστε να μπορεί από Δευτέρα απρόσκοπτα να μας πει καλό μήνα, περάστε κι'άλλο από εδώ. Στην «ενημέρωση» από τους διευθυντές, όταν και όπου έγινε, λίγοι συγκράτησαν τα δάκρυά τους: Από Δευτέρα θα δούμε, λέει, και το θέμα των μισθών! Επιτέλους! Τόσον καιρό περιμένουμε τις μειώσεις! Να όμως που η πεφωτισμένη ηγεσία μας πήρε το μήνυμα της εποχής και προχωρά στις απαραίτητες θυσίες για το καλό μας. Είναι δυνατόν άλλωστε Μπόμπολας, Τεγοπούλου και Αλαφούζος να προχωρούν μπροστά, με ατομικές συμβάσεις και ωμούς εκβιασμούς, κι εμείς να παρακολουθούμε αμέριμνοι; Το συζητήσαμε, το αποφασίσαμε: λίγη δίαιτα θα μας κάνει καλό, ιδίως στα παιδιά μας. Τρώνε πολύ τα σκασμένα.

Μπροστά στο νέο, καταπληκτικό, business plan της εταιρείας μας, οι οικονομολόγοι σκίζουν τα πτυχία τους, αφού βλέπουν και οι ίδιοι ότι τελικά για κάθε πρόβλημα υπάρχει και μια απόλυση. Τώρα που «αποχωρούν» οι πλεονάζοντες, όλα θα πάνε ρολόι. Είναι άλλωστε προφανές, όλοι το ξέραμε, ότι για τις μεγάλες ζημιές, τη βουτιά της μετοχής του ΔΟΛ και τις πεσμένες κυκλοφορίες φταίνε οι ασύντακτοι συντάκτες, οι άτεχνοι τεχνικοί και διοικητικοί και οι αδιόρθωτες διορθώτριες, που με τους παχυλούς μισθούς τους -ακούς εκεί, ενάμιση χιλιάτικο!- στραγγάλιζαν την αναπτυξιακή δυναμική του μαγαζιού και μας οδηγούσαν ολοταχώς στον όλεθρο. Όμως πια απαλλαγίκαμε από την σαβούρα: ανοίγουμε πάλι πανιά. Το μέλλον ανήκει στο Συγκρότημα.

Όλα κι όλα: αν κάτι μετράει στη ζωή, αυτό είναι η αξιοπιστία -η μπέσα, βρε παιδί μου, ο λόγος, το να ξέρεις τι σου ζημερώνει. Μας το είπαν οι άνθρωποι από πέρσι, τέτοιο καιρό: το μαγαζί δεν βγαίνει, κινδυνεύουν οι μισθοί μας, το πρεστίζ μας, τα σκάφη μας, οι σπουδές των παιδιών μας στο εξωτερικό. Κάποιος πρέπει να φύγει -και αφού δεν γίνεται να φύγουμε εμείς (με μοναδική παραφωνία των ημερών, που έπεσε σαν βόμβα στα δημοσιογραφικά γραφεία, την άκομψη απομάκρυνση του συνάδελφου και ...συναγωνιστή μας Παντελή Καφή- αυτά έχουν οι λυκοφιλίες), οι στυλοβάτες του μαγαζιού, αυτοί που το φέραμε σε αυτά τα δυσθεώρητα ύψη της επιτυχίας, αποφασίζουμε να φύγετε εσείς. Ακούς εκεί, να απολυθούν τα στελέχη των δέκα χιλιάδων και βάλε, για να σωθούνε δέκα θέσεις του χιλιάρικού! Αυτά δεν γίνονται -καπιταλισμό δεν έχουμε; Δεν είμαστε όλοι ίσα κι όμοια...

«Αναγκαίως», χαρακτήρισαν τότε τις απολύσεις δεκάδων «περιπτών» συναδέλφων μας. Τι κι αν πολλοί απ' αυτούς παραμένουν ως σήμερα άνεργοι και δυσκολεύονται ακόμη και να ταΐσουν τα παιδιά τους; Ο σκοπός επετεύχθη -η εταιρεία ως γνωστόν επέστρεψε στην κερδοφορία, οι τράπεζες διέγραψαν τα χρέη «μας» και το αναγνωστικό κοινό, εκστασιασμένο από την συνεπή φιλομνημονιακή πολιτική «γραμμή μας», επέστρεψε μαζικά αποθεώνοντας

τους ηρωικούς κονδυλοφόρους μας. Τι κι αν μας είπαν ότι εκείνες οι απολύσεις θα ήταν οι τελευταίες; Τι κι αν, όταν πολλοί από μας προσπαθήσαμε πέρσι να σταματήσουμε την εξυγίανση με απεργιακές κινητοποιήσεις, έσπευσαν να μας βαφτίσουν εχθρούς του λαού και πράκτορες των ανταγωνιστών; Εντάξει, έπεσαν λίγο έξω οι άνθρωποι, θα χρειαστούν άλλοι τόσοι, και μετά άλλοι τόσοι -θα τους σταυρώσουμε; Αφού είναι σαφές ότι έχουν στρατηγική, ξέρουν που πάνε. Ο λόγος τους, συμβόλαιο.

Το μήνυμα της εργοδοσίας είναι σαφές: *«Μέσα από διαδοχικά σοκ, να παραμένει ο κόσμος τρομαγμένος και υποταγμένος: γιατί μόνον όταν οι εργαζόμενοι τρώγονται μεταξύ τους, και προσπαθούν να διώξουν τον διπλανό τους για να μείνουν αυτοί, δεν έχουν τον χρόνο και την διαύγεια για να στραφούν εναντίον μας. Η ανθρωποφαγία είναι το όπλο μας»...*

* * *

Το μήνυμα από τη δική μας μεριά χρειάζεται να είναι συμμετρικό και ακόμα πιο δυνατό. Γιατί αυτές οι επιθέσεις εξελίσσονται ταυτόχρονα σε όλο τον κλάδο με πιλότο τα μεγάλα μαγαζιά: Πήγασος, που απολύει όσους τολμήσουν να μιλήσουν και δεν πληρώνει το προσωπικό μέχρι να υπογράψουν όλοι ατομικές συμβάσεις και μείωση μισθών. Ελευθεροτυπία, που τους έχει για μήνες απλήρωτους φορτώνοντας στην πλάτη των εργαζομένων τα αδιέξοδα της κρίσης της εργοδοσίας. Αλλά και ΔΟΛ με την επίθεση που ξεκίνησε ταυτόχρονα με μαζικές απολύσεις, με απολύσεις συνδικαλιστών και αναγγελία -δια στόματος διευθυντή του Βήματος- ότι θα χτυπήσει και στις αμοιβές.

Πρέπει να τους σταματήσουμε. Τώρα, άμεσα και με διάρκεια. Χωρίς αναβολές. Όλοι μαζί μπορούμε. Και εδώ και στα άλλα μαγαζιά. Να ενισχύσουμε τα σωματεία μας και το διασωματειακό μας για να δώσουμε μια κρίσιμη μάχη, να ανατρέψουμε τους συσχετισμούς.

Μπορεί να έχουμε μια κινητοποίηση του κλάδου στις 5 του Οκτώβρη. Αλλά δεν είναι αρκετό. Χρειάζεται σε όλους τους χώρους (ΔΟΛ, ΠΗΓΑΣΟΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, ΣΚΑΙ, ΑΛΤΕΡ, κλπ.) που έχουν τα άμεσα χτυπήματα, συντονισμένα και έμπρακτα να αποδείξουμε τη δύναμή μας προκαλώντας το μέγιστο κόστος στους εργοδότες, στον καθένα ξεχωριστά και σε όλους μαζί.

Δεν μπορούμε στο μεταξύ, οι συνάδελφοι στο ΔΟΛ, να περιμένουμε απλώς τις αποφάσεις των σωματείων μας. Γιατί η δύναμη των σωματείων μας είμαστε εμείς: πρέπει να τους δώσουμε τη διαβεβαίωση, την αποφασιστικότητα, τη διάθεση, τη δύναμη να προχωρήσουμε στην κατεύθυνση αυτή, του αγώνα, της σύγκρουσης με την εργοδοσία. Γιατί χωρίς αυτό, η κατηφόρα για τους εργαζόμενους δεν θα έχει πάτο.

Καλούμε τους συναδέλφους σε άμεση σύγκληση Γενικής Συνέλευσης τη Δευτέρα 3 Οκτώβρη για να συγκεντρωθούμε και να συζητήσουμε όλοι μαζί τις αγωνιστικές πρωτοβουλίες που πρέπει να πάρουμε, προκειμένου να πιάσουμε **όλοι μαζί αυτή τη φορά** το νήμα της περσινής πολυήμερης απεργίας στο ΔΟΛ από τους διοικητικούς, το νήμα της τετραήμερης απεργίας της άνοιξης σε όλο τον κλάδο.

Έχουμε τη δύναμη αν είμαστε ενωμένοι και αποφασισμένοι να μπλοκάρουμε τις απολύσεις και τις μειώσεις. Για να τα συζητήσουμε και να αποφασίσουμε, όλοι στη:

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

των εργαζομένων του ΔΟΛ

ΔΕΥΤΕΡΑ 3/10/2011 στις 2.00 το μεσημέρι

Η Εργασιακή Επιτροπή του ΔΟΛ
2 Οκτωβρίου 2011